

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "יחזקאל" – פרק ה

א ואתה בן-אדם קח-לך וחרב חדה תער הגלבים תקחנה לך והעברת על-ראשך ועל-זקנך ולקחת לך מאזני משקל וחקתם: ב שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את-השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית תזרה לרוח וחרב אריק אחריהם: ג ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפיה: ד ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל-תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא-אש אל-כל-בית ישראל: ה כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות: ו ותמר את-משפטי לרשעה מן-הגוים ואת-חקותי מן-הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא-הלכו בהם: ז לכן כה-אמר ו אדני יהוה יען המנכם מן-הגוים אשר

סְבִיבוֹתֵיכֶם בְּחֻקוֹתַי לֹא הִלַּכְתֶּם וְאֶת־מִשְׁפָּטַי לֹא עָשִׂיתֶם
וּכְמִשְׁפָּטַי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם לֹא עָשִׂיתֶם: ^ח לָכֵן כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנְּנִי עָלֶיךָ גַם־אֲנִי וְעָשִׂיתִי בְּתוֹכְךָ
מִשְׁפָּטִים לְעֵינַי הַגּוֹיִם: ^ט וְעָשִׂיתִי בְךָ אֵת אֲשֶׁר לֹא־עָשִׂיתִי
וְאֵת אֲשֶׁר־לֹא־אָעֲשֶׂה כִּמְהוּ עוֹד יַעַן כָּל־תּוֹעֲבֹתֶיךָ: ^י לָכֵן
אָבוֹת יֹאכְלוּ בָנִים בְּתוֹכְךָ וּבָנִים יֹאכְלוּ אָבוֹתָם וְעָשִׂיתִי בְךָ
שְׁפָטִים וְזָרִיתִי אֶת־כָּל־שְׂאֲרֵיתְךָ לְכָל־רוּחַ: ^{יא} לָכֵן חִי־אֲנִי
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם־לֹא יַעַן אֶת־מִקְדָּשִׁי טַמְאֵת
בְּכָל־שְׁקוּצֵיךָ וּבְכָל־תּוֹעֲבֹתֶיךָ וְגַם־אֲנִי אֶגְרַע וְלֹא־תַחֲוֹס
עֵינַי וְגַם־אֲנִי לֹא אֶחְמוֹל: ^{יב} שְׁלֹשֶׁתֶיךָ בְּדָבָר יָמוּתוּ וּבִרְעֵב
יָכְלוּ בְּתוֹכְךָ וְהַשְׁלֵשִׁית בַּחֲרָב יָפְלוּ סְבִיבוֹתֶיךָ וְהַשְׁלִישִׁית
לְכָל־רוּחַ אֶזְרָה וְחָרַב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם: ^{יג} וְכָלֵה אֶפְרַי וְהִנַּחֲתִי
חַמָּתִי בָם וְהִנַּחֲמֹתִי וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוִה דְּבַרְתִּי בְּקִנְאָתִי
בְּכֹלֹתַי חַמָּתִי בָם: ^{יד} וְאֶתְנֶךָ לְחַרְפָּה וּלְחַרְפָּה בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר
סְבִיבוֹתֶיךָ לְעֵינַי כָּל־עוֹבֵר: ^{טו} וְהִיִּתָּה חַרְפָּה וּגְדוּפָה מוֹסֵר
וּמִשְׁמָה לַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיךָ בַּעֲשׂוֹתַי בְּךָ שְׁפָטִים בְּאֶף
וּבְחַמָּה וּבְתַכְחוֹת חַמָּה אֲנִי יְהוִה דְּבַרְתִּי: ^{טז} בְּשִׁלְחִי אֶת־חֲצִי
הַרְעֵב הַרְעִים בָּהֶם אֲשֶׁר הָיוּ לְמִשְׁחִית אֲשֶׁר־אֲשַׁלַּח אוֹתָם

לְשַׁחֲתֶכֶם וְרָעַב אֶסֶף עֲלֵיכֶם וְשַׁבַּרְתִּי לָכֶם מִטֶּה־לָּחֶם:
יז וְשַׁלַּחְתִּי עֲלֵיכֶם רָעַב וְחֵיָה רָעָה וְשִׁכְלֹךְ וְדָבָר וְדָם
יַעֲבֹר־בְּךָ וְחָרַב אָבִיא עָלֶיךָ אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי:

ספר "יחזקאל" – פרק ו

א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ב בֶּן־אָדָם שִׁים פָּנֶיךָ אֶל־הָרִי
יִשְׂרָאֵל וְהִנָּבֵא אֵלֵיהֶם: ג וְאָמַרְתָּ הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמָעוּ
דְּבַר־אֲדֹנָי יְהוִה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת
לְאִפְיָקִים וּלְגִאִית וּלְגִאִיֹּת הַנְּנִי אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיכֶם חָרַב
וְאִבְדַּתִּי בְּמוֹתֵיכֶם: ד וְנִשְׁמוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ חֲמַנֵיכֶם
וְהִפַּלְתִּי חֲלָלֵיכֶם לְפָנַי גְּלוּלֵיכֶם: ה וְנָתַתִּי אֶת־פְּגָרֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְפָנַי גְּלוּלֵיהֶם וְזָרִיתִי אֶת־עַצְמוֹתֵיכֶם סְבִיבוֹת
מִזְבְּחוֹתֵיכֶם: ו בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם הָעָרִים תִּחְרַבְנָה וְהַבָּמוֹת
תִּישָׁמְנָה לְמַעַן יִחָרְבוּ וַיֵּאֲשֶׁמוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁבְּתוּ
גְּלוּלֵיכֶם וְנִגְדְּעוּ חֲמַנֵיכֶם וְנִמְחוּ מֵעַשְׂיֵיכֶם: ז וְנָפַל חֲלָל
בְּתוֹכְכֶם וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה: ח וְהוֹתַרְתִּי בְּהִיּוֹת לָכֶם
פְּלִיטֵי חָרַב בַּגּוֹיִם בְּהַזְרוֹתֵיכֶם בְּאַרְצוֹת: ט וְזָכְרוּ פְּלִיטֵיכֶם
אוֹתִי בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ־שָׁם אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי אֶת־לִבִּם הַזּוֹנָה

אֲשֶׁר-סָר מֵעָלַי וְאֵת עֵינֵיהֶם הִזְנוֹת אַחֲרַי גְּלוּלֵיהֶם וְנִקְטְוּ
בַּפְּנֵיהֶם אֶל-הָרָעוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכָל תּוֹעֲבֹתֵיהֶם: וַיִּדְעוּ
כִּי-אֲנִי יְהוָה לֹא אֶל-חַנָּם דִּבַּרְתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם הָרָעָה הַזֹּאת:
יֵא כֹה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֵכָּה בְכַפְּךָ וּרְקַע בְּרַגְלְךָ וְאָמַר-אֲחֹ
אֶל כָּל-תּוֹעֲבוֹת רָעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בַּחֲרַב בָּרָעַב
וּבַדָּבָר יִפְלוּ: יב הָרַחֲוֹק בַּדָּבָר יָמוּת וְהַקָּרוֹב בַּחֲרַב יָפוּל
וְהַנְּשָׂאָר וְהַנְּצוּר בָּרָעַב יָמוּת וְכִלְיֹתַי חָמַתִּי בָם: יג וַיִּדְעֻתֶם
כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּהִיּוֹת חֲלֵלֵיהֶם בְּתוֹךְ גְּלוּלֵיהֶם סְבִיבוֹת
מִזְבְּחוֹתֵיהֶם אֶל כָּל-גְּבֻעָה רָמָה בְּכָל וְרֹאשֵׁי הָהָרִים וְתַחַת
כָּל-עֵץ רֵעֵן וְתַחַת כָּל-אֲלֵה עֵבְתָהּ מְקוֹם אֲשֶׁר נִתְּנוּ-שֵׁם
רֵיחַ נִיחַח לְכָל גְּלוּלֵיהֶם: יד וְנָטִיתִי אֶת-יָדִי עֲלֵיהֶם וְנָתַתִּי
אֶת-הָאָרֶץ שְׂמָמָה וּמְשָׂמָה מִמֶּדְבָר דְּבַלְתָּהּ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם
וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דויאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)